

DOWIADOWNIK (1) *sb m*

N sg dowiadownik.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Osoba pośrednicząca między zainteresowanymi stronami, pośrednik: Stipulator, Ille qui per interrogationem obligat promissorem, Pytacz/ dowiadownik który między stronami handluje/ yeiliby to albo owo chcieli trzymać/ y zakład między niemi zakłada. Mqcz 416d.

KN